

Ferran Bernad Moral, de Gavà, ha après que en arquitectura es va guanyant credibilitat a còpia de treballar sempre amb les millors armes i el més gran interès, i és així com ell ho ha intentat fer sempre.

En Ferran ens explica quins van ser els seus inicis com a arquitecte: **"El primer encàrrec em va decebre molt, jo m'havia passat set anys estudiant de valent, i van demanar els meus serveis per fer una caseta per guardar les eines de l'hort, cosa que només suposava fer quatre parets i una teulada"**. Sortosament, d'altres encàrrecs molt més interessants van començar a arribar al nostre personatge: **"Això era als anys setanta, en el moment de l'expansió en l'edificació d'habitatges, i vaig treballar molt. Després es va passar al tema industrial, i m'hi vaig introduir de ple"**.

Aquest és un tema interessant i volem que en Ferran ens expliqui la seva experiència: **"Vaig fer algunes indústries interessants, i últimament he treballat més en el tema de naus sense ús específic"**. Al nostre país, però, sembla que sovint l'arquitecte no ha posat prou interès a l'hora de projectar aquest tipus d'edificacions: **"Personalment parteixo de la base que tot el producte que fem els arquitectes en última instància va destinat a la persona, i del que es tracta és que quan un treballador entra a la feina no li sembli un lloc inhòspit, no li sembli que entra a la gola del llop. Penso que això ja està canviant, i ara es dona a les naus una certa gràcia, una alegria"**. I concreta: **"És com amb moltes altres coses, a la indústria també s'ha de saber jugar amb els elements adients. I aquests elements avui dia poden donar molt joc, començant per una base de formigó, passant per colors i textures diferents, fins a la utilització del vidre i l'alumini"**.

En relació al tema industrial, en Ferran ha treballat també en algunes qüestions urbanístiques, que té molt clar que estan absolutament lligades a l'arquitectura: **"He fet programes d'actuació, plans i reparcel·lacions per polígons del Baix Llobregat, així com la urbanització del mateix polígon. He intentat crear zones verdes, xamfrans verds que substitueixin la fredor d'un encreuament. El que és evident és que no es pot fer mai una bona obra dins una zona amb dificultats urbanístiques"**.

El nostre entrevistat ha treballat molt en el món de l'habitatge, i té una concepció definida del que és: **"El que m'agradaria destacar en primer lloc és que aquí es té la idea que no s'ha de tenir només una casa on es viu normalment, sinó que cal afegir-hi l'apartament a la muntanya o a la platja, i penso que és un error. Una família s'hauria de plantejar la casa com una verdadera llar, com alguna cosa més que quatre parets, com allò que és part de la seva pell, de la seva vida. Aleshores, els habitatges es crearien amb unes connotacions diferents i amb molta més sensibilitat"**. I continua: **"És difícil dir on comença i on acaba un habitatge en l'actualitat, perquè les persones, que són les que haurien de fer que allò fos una cosa viva i, en canvi, per una sèrie de circumstàncies no hi són gairebé mai"**. Tot això porta a en Ferran a plantejar-se quin és el concepte de família actual per poder treballar en les necessitats del client i oferir el que se li demana.

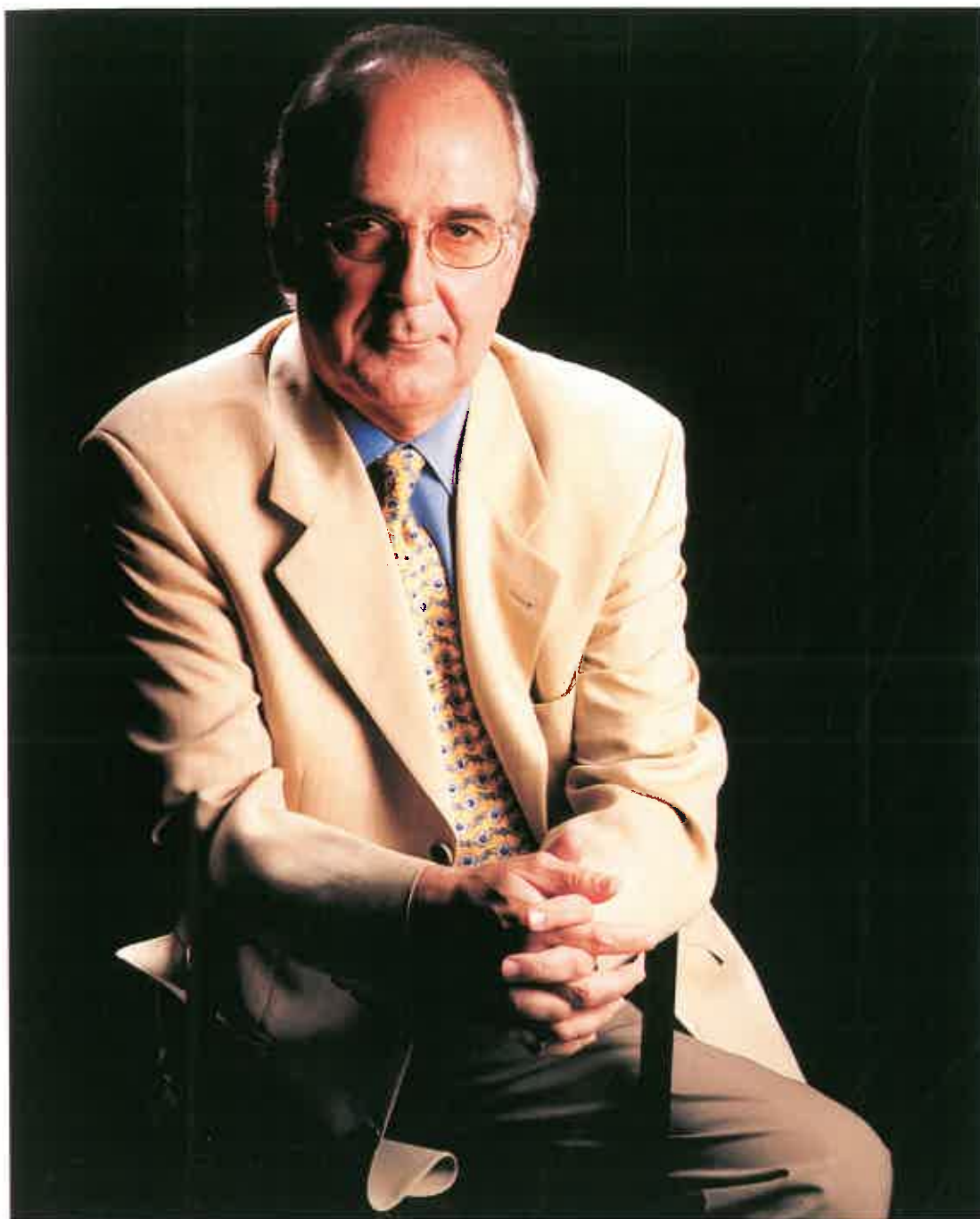
D'altra banda, a la pregunta sobre quin és el client ideal, no dubta a respondre: **"No existeix, perquè a tots els trobem uns pros i uns contres. Les administracions juguen amb un capital que no els és propi, i normalment volen un producte que els permeti augmentar la seva imatge pública. Els promotors supediten massa coses a la venda, i els particulars arriben amb unes idees que moltes vegades són contradictòries"**. La conclusió és, doncs, que **"es tracta d'escoltar sempre molt atentament i de tenir clar el perfil de la persona que es té davant, si es fa d'aquesta manera sempre s'aconsegueix encaixar unes idees amb les altres"**.

Escoltar molt sembla que és la regla d'or a l'hora d'iniciar un projecte: **"La teoria em diu que haig d'escoltar molt, que haig de saber enllaçar allò que vol fer aquell promotor, per exemple, amb l'entorn i amb les necessitats dels possibles estadants. Però la pràctica t'ensenya la importància que té la normativa d'aquell solar on has de construir, i massa vegades s'acaba donant compliment a un reglament i bastint la resta perquè quedi correcte. Que això no és bo n'estic segur, però també que és una realitat usual"**.

En Ferran no treballa normalment el tema de la rehabilitació, però ara li han proposat un projecte peculiar: **"M'han demanat que fes la reforma i la transformació en habitatges d'un edifici que vaig fer poc després d'haver acabat la carrera, i que es va destinar a usos comercials i industrials"**.

En Ferran dona una importància cabdal a la llum i el color: **"Són elements que s'han de tenir molt en compte. En països com el nostre, en què la llum forma part de la manera de ser de la persona, no es pot deixar de banda. Pel que fa als colors, sóc partidari de jugar-hi, cada ambient i cada situació necessiten un color adequat, no tot és blanc i negre, sinó que la gamma és molt àmplia"**. L'espai és potser l'element essencial de l'arquitectura: **"Per ser arquitecte s'ha de tenir la capacitat de veure en l'espai, de veure les tres dimensions, i aquesta capacitat farà que siguis capaç d'organitzar la distribució d'un habitatge, per exemple"**. I encara afegeix: **"Un gran arquitecte podria ser una persona que no tingués mans, i això és difícil d'entendre per a molta gent, perquè lliguen l'arquitecte amb el gran dibuixant, i el que és necessari és tenir una visió clara de l'espai. Sempre hi ha mans que podran traduir la idea al paper o a la pantalla de l'ordinador"**. Insistim en la concepció que té de la professió: **"L'arquitecte ha de ser humil per sobre de tot, jo em veig com un aprenent constant. N'hi ha que s'arriben a creure que estan per sobre de les altres persones, que poden fer el que altres no poden. La meua modesta opinió és que manca sovint una cura d'humilitat, i que només des d'aquesta posició s'arriba a fer la millor arquitectura"**.

Aquesta honestat i senzillesa que mostra en Ferran Bernad Moral, el fa una persona entranyable, que estima la seva feina i que valora i gaudeix del temps que dedica a la seva dona i a les seves dues filles, Berta i Beatriz.

“Un gran arquitecte podria ser una persona que no tingués mans, i això és difícil d’entendre per a molta gent, perquè lliguen l’arquitecte amb el gran dibuixant. El que és necessari és tenir una visió clara de l’espai”

Ferran Bernad - Gavà (Baix Llobregat)